

Huwelijkscontract

Het huwelijkscontract is een notariële akte waarin toekomstige echtgenoten vóór het huwelijk, of echtgenoten tijdens het huwelijk, een keuze kunnen maken omtrent hun huwelijksvermogensstelsel. Echtgenoten zijn niet verplicht om een huwelijkscontract af te sluiten. Als er geen huwelijkscontract opgemaakt wordt, dan zal het wettelijk stelsel automatisch van toepassing zijn. Toch kan het opmaken van een huwelijkscontract – zelfs bij keuze voor het wettelijk stelsel – nuttig zijn. Middels het huwelijkscontract kan afgeweken worden van de wettelijke manier van samenstelling en verdeling van het eigen en het gemeenschappelijk vermogen.

Echtgenoten gehuwd onder het wettelijk stelsel: een aantal voorbeelden

Keuzebeding

Een keuzebeding stelt de langstlevende echtgenoot in staat zichzelf te beschermen, rekening houdend met de concrete (financiële) situatie op het moment waarop de eerste echtgenoot overlijdt. Pas op dat ogenblik hoeft er beslist te worden over het lot van het gemeenschappelijk vermogen. De langstlevende echtgenoot kan kiezen om het volledige gemeenschappelijk vermogen dan wel een deel ervan in volle eigendom aan hem/haar te laten toekomen. De mogelijkheden zijn eindeloos.

Inbreng van eigen goed

Het is mogelijk een eigen goed in te brengen in de huwelijksgemeenschap. Dit kan bijvoorbeeld interessant zijn voor een bouwgrond, eigendom van één van de echtgenoten, zodat beide echtgenoten dan vervolgens samen kunnen bouwen op deze grond. Zonder deze inbreng zou de woning immers blijven behoren tot het eigen vermogen van de ene echtgenoot, zelfs al heeft de andere echtgenoot de woning deels helpen mee financieren.

Behoud van inkomsten uit eigen vermogen

Bij het wettelijk stelsel is het zo dat inkomsten uit het eigen vermogen behoren tot het gemeenschappelijk vermogen, denk maar aan huurinkomsten van een eigen woning of de dividenden van eigen aandelen. Het is mogelijk om in het huwelijkscontract op te nemen dat deze inkomsten toch behoren tot het eigen vermogen.

Eigendomsbewijs eigen goed

In het huwelijkscontract kan worden opgenomen welke goederen de echtgenoten reeds hadden vóór het huwelijk. Zo kan later een discussie vermeden worden over wie nu eigenaar is.

Echtgenoten gehuwd onder het stelsel van scheiding van goederen: een aantal voorbeelden

Keuzebeding

Een keuzebeding is ook mogelijk voor onverdeelde goederen.

Inbreng van eigen goed

Er kan ook een beperkte huwelijksgemeenschap, waarin één of meer bepaalde goederen worden ingebracht, worden gecreëerd.

Toekenningsbeding

Door middel van een toekenningsbeding gaat een eigen goed van een echtgenoot bij overlijden over naar de andere echtgenoot. andere keuzes kunnen een fiscale impact hebben.

Besluit

Het opmaken van een huwelijkscontract is dus een aanrader. Maar zelfs al heeft u reeds een huwelijkscontract, toch kan het nuttig zijn dit nog eens onder de loep te nemen. Veel oudere koppels hebben bijvoorbeeld nog een 'langst leeft al clause' in hun huwelijkscontract, dit kan op fiscaal vlak een erg nadelige uitwerking hebben. Ook andere keuzes kunnen een fiscale impact hebben.

Voor meer informatie, contacteer uw accountmanager of één van onze specialisten via contact@vdl.be.